

Lahden Radioamatöörikerho ry.

Miten minusta tuli radioamatööri tai -harrastaja?

Radioamatöörit Facebook-ryhmän admin, Petteri, OH6PV; laitto i ryhmään viattoman kysymyksen: "Miksi aloit radioharrastajaksi?"

Vastauksia tuli 80. Aivan mahtavia ja mielenkiintoisia kertomuksia siitä, miksi meillä on nyt yhteinen harrastus.

Tässä vastaukset:

Marko, OH8GZZ

Skannerin hommasin aikoinaan ja sieltä kuului sitte myös la-ukkojakin ...sitte pitiki alkaa hommailee jossai vaiheessa laa-puhelinta jne...

Kimmo, OH4GGW

Kyllä se taisi lähteä siitä kun n. 10-vuotiaana virittelin ula-radioon lisää pituutta kuparilangalla...myöhemmin puskadion kautta la-touhuihin ja ekan tikutaalisen virivahvarin kautta ULA- dx:ään ja siitä ra-puolelle...

Kai, OH7EML

Minä kuuntelin isän vanhaa putkiradiota noin 10-vuotiaasta 1960-luvulla. PA. KA ja LA -alueilla kuului paljon hyvää musiikkia ympäri Euroopan ja jopa muista maanosista. Yleisradiobandien välistä kuului myös outoa piipitystä ja joskus puhetta (SSB ei ollut silloin vielä muodissa). Kirjastosta lainasin sitten kirjan "Nuorten kokeilijain ja keksijäin kirja". Siinä oli lopussa myös juttua radioamatööritoiminnasta. Lähimmät kokeet järjestettiin kuitenkin Helsingissä. Helsinki on kuitenkin kaukainen kaupunki meren rannalla, kokeessa käynti jäi. Kuulin viisi vuotta sitten, että kokeita järjestetään myös Joensuussa ja läpi meni kerralla

Mia, OH4ML

LA-radioista se lähti, ensin luki isäntä amatööri luvat ja kolme vuotta sivusta seurasin ja kuuntelin ja kesäleirillä käytiin. Pakkohan se oli omatkin luvat saatava ,jotta ääneen pääsee □ □ □

Ossi, OH5JDR

Kidekoneesta se kipinä lähti. Myöhemmin LA-puhelin. Ja vuoteen 1994 kuuntelupuolella, sitten piti hankkia ra-luvat ja sillä tiellä ollaan

Jukka, OH4MFA/OG4T

Matkaradiosta löytyi MW ja LW.

Kari, OH6BZ

Kaverin kanssa tinailtiin kaikenlaista. Pitkään mietittiin kannattaako suorasuperia ollenkaan tehdä, sähkötystä kun ei kumpikaan osannut. Amatöörit titaavat, se tiedettiin, ei muuta.

Suorasuperi kuitenkin tehtiin ja yllätys oli suuri kun kuultiin huru-ukkojen rinkula!

Paikkakunnalle muuttanut hami auttoi alkuun ja kokelasluvat hankittiin. LA-puhelinta en koskaan ole omistanut vaikka ne kovasti muodissa silloin olivatkin.

Samuli, OH5FED

Isoisä esitteli rakentamansa kidekoneen ja ihmettelin miten se saattoi toimia "ilman sähköä". Tapahtui 70-luvun lopulla.

Kari, OH8MFH

Vanhan putkiradion lyhyet ja keskipitkät aallot > DX-kuuntelu > CB > ham.

Sauli, OH3GGQ

Törmäsin koulun kirjastossa dx-kuuntelu- ja amatööriradio-kirjoihin. Tarttui hillitön ja selittämätön kipinä.

Mikko, OH2BNF

Kirjoitin novellin "Hildurin Enigma". Juttuun liittyi hyppivätaajuuksisia, saippualaatikkoon konstruoituja lähettämiä joiden viestit olivat Enigma-enkoodattuja. Näitä oli sitten kansallispuistoissa jne. No, tarinaa kirjoitellessani törmäsin kaikenlaisiin lakeihin ja asetuksiin radioliikenteestä, ainakin sen verran, että ymmärsin olla testailematta novellin juonta reaali maailmassa. - Eikä myöhemminkään, sillä nyt on kurssit ja tutkinnot suoritettuna, ja huisin jännää puuhaa vaikka kuin.

Janne, OH6LSL

Kuuntelin varmaan matkaradiolla AM-aaltoja ja sieltä kuului kummaa piipitystä. Taisi olla KRU. Lentomajakka joka puski läpi varmaan jo peilitaajuudellakin. Kiinnostasi mikä se oli. Sain putkiradion jolla kuuntelin mm. BBC suomenkielisiä lähetyksiä. Sitten oli LA puhelinkausi ja lopuksi kesätyöpaikan (Kokkolan puhelin) hemmo -6JD sai ujutettua HAM-siemenen ja syksyllä 1990 oli kurssi... Sähkö ja puhelin on aina kiinnostanut. Isä oli puheliasentaja.

Ari, OH10AS/OH1GMP

Syyllinen on OH1NM, oli mun alakoulun opettaja.

Johanna, OH2GAV

Ensitreffit kusokukkulalla.

Saan siis syyttää asiasta omaa nykyistä aviomiestäni, Sami Virtanen ☐ ☐ Tämä tosin cb-puolella, mutta muutaman vuoden päästä tehtiin samaan aikaan hamssikokeet.

Marco Johansson

Isäpuolen Selena, Radio Luxembourg ja J-M Jarren Oxygene sieltä kuultuna - elettiin noin vuotta -84.

Erkki, OH6NMY

Ennen ULA-radiota syntyneenä tuli myös lyhyitä aaltoja selattua.

Pääsyyllinen oli kuitenkin kiinnostus sähkötekniikkaan - alakouluikäisenä rakensin ekan sähkömoottorin jonkin harrastekirjan ohjeella. Kiinnostus kanavoitui sitten näihin amatöörituohuihin...

Matti, OH2IO

Kari piti peruskoulussa radioamatöörikurssia valinnaisena oppiaineena ja suoritin silloin k-modulin ja heti 15 vuoden päästä sain luvat.

Sami Kautto

Vuonna 1986 menin ensimmäiseen kesätyöpaikkaan Valiolle, nurmenleikkuuseen hieman yllättäen.

Siellä oli kunnossapitopuolella ajoneuvoina traktori ja paku, ja niihin asennettiin sen kesän aikana laapuhelimet, sekä verstaalle tukiasema. Muutapa se ei tarvinnu ku kipinä syttyi. Ensimmäisestä tilistä ostin Mocomaa 27 ja antennin vielä olemattomaan autooni, ja isäukko löi hattua maahan nii että orava oli tippua puusta, kiroili ja puisteli päätään niin että minunki niskaan sattu jo pelekkä kahtominen. Oli sitä mieltä, että ihkaensimmäiselle töistä tienatulle tilille ois saattanu kovasti kahtelemalla löytyä viisaampikin sijoituskohde. Sitten kun ajokortin ja sen autonkin sain ja kotitalon pihasta huutelin lällärillä kylillä ajeleville kavereille, ni eipä mennykään ku viikko ni jo asennettiin 59 Mocomaa isäukonki autoon :)

Kiinnostus radioharrastukseen laajeni sitten entisestään, ku seuraavassa työpaikassani sattu samaan vuoroon kaks radioamatööriä, OH6DZ ja OH6VY. Lisäks vielä yks ahkera skannerikuuntelija. Sittenhän oliko jo pakko hommata Uniden Bearcat UBC200XLT -skanneri huoneistoon tihisemään. Ja oli se aina autossakin mukana, mutta poliisin taajuuksia en kuunnellu melkeen ikinä :) Hamipahvit tuli hommattua sitten vasta tosi paljon myöhemmin, vuotta en muista.

Pasi, OH2PT/OH3NPS

Verenperintönä enoltani, Arto Harjulta (OH3SD, kutsun omistaa nykyään hänen poikansa eli serkkuni Matias). Yksivuotiaana (1972) leikin sähköjohdoilla. Viisivuotiaana sain pyynnöstäni pussijohdon syntymäpäivälahjaksi (pussijohto=jatkojohto, joka oli pakattu pussiin kaupassa). Seitsemänvuotiaana kidekoneella Lahtea 254kHz kuunnellen. Kymmenvuotiaana Selenaa ja matkaradiota, 13v lähettimien perään erityisesti Jorman, OH3CG; tuella .. Loppu on historiaa. T. OH2PT, OH3NPS Tänä päivänä näin: <https://www.qrz.com/lookup/oh2pt>

Markus, OH3RM

Vaari oli 50-luvulla käynyt tutkinnossa, mutta jäi sähkötyksestä kiinni. Sitten lentokoneet veivät mennessään. Isä sai luvan 1974 (OH3FX sk 2015). Eihän mulla ollu vaihtoehtoja, joten mää sain luvan 1992 ja vaari (ex OH3KIJ) joutui mua kuskaan kurssille, niin samallahan vaari siinä sitten sai vuotta myöhemmin luvan. Hommaa helpotti tietenkin kummisetä (OH3IF sk 2014) ja mummon naapuri (OH3SR). Siitä sitten yläasteelle siirryttyäni 1992 syksyllä Suomen suurimmalla yläasteella oli opettajana OH3NOB.

Syksyllä 1995 OH2BU pyysi Ravansaarelle ja jos ei ennen sitä ollu peli menetetty, niin viimeistään sen jälkeen oli. Tosin, ennenkö oman tunnuksen sain, niin kerkesin vajaassa kuukaudessa isälle workkimaan kymmenia uusia maita.

Lasse Aaltonen

Pikkupoikana tuunasin sähköjunaan potentiometrin kun on-off oli tylsä. Isäukolta kysyin että miten sellaisen säädön voi tehdä ja sanoi että laita "podentiometri" ja kaiveli sellaisen jostain romukopasta. Vartin välein piti antaa potikan jäähtyä eli tuli pakollinen odotus asemalla. Varsinainen kipinä tuli putkiradiosta kuunnellussa ulkomaisia radioasemia ja sitä tehden ekat antenniviritykset. Sittemmin kokelasluokka ja 1.Ervk ja yleisluokkaan. Velipoika on myös radioamatööri.

Timo, OH2BAI:

Olen 1945 syntynyt. 1950 luvulla sain lahjaksi Nuorten kokeiljain ja keksijain kirjan sekä sellaisen 20x20x20 puulaatikkoon rakennetun kideradion. Radion purin osiksi ja kirjasta löysin ohjeita sähkön kulusta. Sain jostain käsiin sellaisen verkkomuuntajan jossa oli kai joku 12 voltin ulostulo. Laitoin siihen johdot kiinni ja aloin polttamaan oikosulussa monisäikeisen johdon säikeitä. Muistan vieläkin sen hajun joka siitä tuli. Se oli kiehtovaa. Sitten rakentelin pienois sähkömoottoreita ym.. Jossain vaiheessa innostuin kuuntelemaan radioamatöörien keskusteluja kai 40 m ja 80 m alueilla kodin putkiradiosta. Yhtä asiaa ihmettelin niissä puheissa tosi pitkään aina siihen asti kun sain ensimmäisen noviisiluvan. Ihmettelin mitä se viisi yhdeksän ja 10 vesipeliä tarkoitti. :D

No ensimmäisen radioamatööriluvan sain sitten 1961 kesällä ja sitten pikaisesti workkimaan niitä tarvittavia 300 kusoaa. Sain ne ja tutkinnon läpi vielä samana syksynä, jolloin sain yleisluokan luvan. Tässä tämä alku

Jorma, OH8UL;

ViestiR/radio - Rauman Merenkulkuopisto radiosähkötäjä linja - merillä 9v jonka jälkeen kaikki kipinät ulos noin 1998, kokelasluokka 1975, toinen yritys perusluokka 2004, cw istuu selkärangassa kuin tauti.

Matti, OH6MP

Olin 15v ja vuosi 1983, ja QTH Ähtäri. Sähkö vähän kiinnosti. Kotona korjattiin kaikki ite niin siitä innostus elektroniikkaa kohtaan kasvoi. Paikkakunnalla oli Villen TV-huolto (OH6QR) josta sai komponentteja ostaa. Villen 'isällisillä' neuvoilla ongelmat yleensä ratkesi ja nälkä kasvoi syödessä. Radioamatööriksi lähdin sitten Villen kurssin kautta muutaman muun ikätoverin kanssa, mm. OH6EE, OH6TN ja OH6CF. Paikkakunnalla oli jo ennestään OH6CQ, OH6QU, OH6DO, OH6NL, OH6NV ja OH6FG. Asun edelleen Ähtärissä ja kolvi käryää aina joskus. QSO:ja en ole paljoa pitänyt koko aikana, tekniikka kuitenkin kiinnostaa ja ohjelmoitavat Arduinot ja Rasperryt ovat aina vaan suuremmassa roolissa minun laitteissa.

An Dy

Kidekone osat Eletrofotosta Annankadulta... . Reidio Luxenbur, London dable juu wan. . Johnson Viking Messenger putki cb RadioMikrosta etc

Unto, OH7-1307

Putkiradio» DX-kuuntelu» CB» "kuunteluhäm"

Eija, OH6LAT

ai se putkiradio ja ulkomaiset radiotaajuudet, mm Radio Luxembough ja parhaat biisit siellä 1970 -luvulla antoivat jo vähän alkukipinää, isä oli ammatiltaan radio ja TV -asentaja. Lopullinen sysäys tuli kuitenkin 80-luvulla LA -puhelimen myötä - skippikelit jne. Kieltenopiskelukin oli kiinnostanut aina, niin olihan se hienoa kuunnella yhteydenpitoa ulkomailta. Mieheni kanssa menimme amatööriseuralle ja perusluokan paperit saimme 80-luvun lopulla. Aktiivista aikaa oli reilut viisi vuotta, kunnes työkuviot saivat harrastuksen tauolle. Laitteet ja antennit on edelleen olemassa, ehkä vielä joskus pääsee ääneen niin sähkötyksellä kuin puheellakin.

Jukka, OH2BUA:

Osui kysymyksesi minulle kipeään kohtaan. Aloitin harrastuksen 11-vuotiaana, dx-kuuntelun kautta. Olin jo muutaman vuoden ajan tutustunut aihealueeseen tekovälineinä lähinnä vasara ja kohteena putkiradiot.

Kuulokkeet päässä pääsin pakoon ihan toiseen maailmaan sellaisesta, mitä en halunnut kuulla.

Teini-ikäisenä olin laajasti arvostettu guru, koska ei kukaan saanut esiin sellaista R Luxembourgin kuuluvuutta kuin minä Hallicrafters SX-100:lla ja tunatulla, suunnatulla MW-loopilla:)

Ilkka, OH2MPX

Yläasteen elektroniikkakerho -> kidekoneita -> 1ErVK -> II luokan radisti -> radioamatöörilupa.

Kimmo Suoranta

Vuonna 1979 isä toi mummolasta risan tai enemmänkin vajavaisen putkiradion ja sanoi : kun oot nii innokas tutkimaan vempelitä nii purahan siinä kappaleiksi joutessas. no, aikani ihmettelin ja sitten heräsi kumma tarve laittaa kuntoon vaikka mitään en ymmärtäny. kirjastosta lainasin kirjan missä opetettiin alkeista alkaen elektroniikkaa. parin vkon päästä oli jo putket hehkumassa ja jostain siihe kaiutinkin löydetty. omalla sisäsellä antennilla ei kuulunut kuin ylen 2 kanavaa joutavaa jorinaa. tapani ripatin ocsid-ohjelma lauantai iltaisin ei riittäny joten tutkin tutstuin radion liiäntöihin ja lanka-antenneja vilisi vintillä ja omenapuissa melko nopeesti. Luxemburg ym tuli tutksi. jouluna sain sitten lahjaksi Inssi EX-200 sarjan ja siitä se lähti. keväällä 80 sai 11v poika käsiinsä putkilla toteutetun tv:n jonka kosketushäikät sain korjattua. suurjännitekin tuli tutuksi :O mutta ei onneksi näpeille asti... kesällä moskovan kisat katselin suoraan moskovasta omatekosella ykkös-alueen lanka-antennilla. oli silloin hyvät radiokelit/auringonpilkut. 1985 hommasin mocoman 45 antennineen. 90luvun alussa alkoi hiipumaan kun perheelliseksi aloin kunnes kipinä heräili uudelleen ja 2007 hommasin yleisluokan laput. vasta nyt olen eron jälkeen ja kun lapset ovat jo kohta maailmalla niin uudelleen verkkaisesti aloitamassa. oho tulihan ylipitkä tarina....vai tuliko ne pietarin tv-mastosta vai mistä ne kisat, en tiä. kuva ajoittain surkea mutta se ei haitannu kun intoa oli :D Perusluokkaan piti ensin vain lukea mutta yleisluokassa oli silloin laajempi taajuus-alue käytössä niin sinne siis. silloin jo aattelin että taidan pysyä kuitenkin pienissä tehoissa, tänäpäivänä vain tehot erottaa luokat toisistaan.

Rauno, OH1WR;

Kodin putkiradio kiinnosti. Radion takakannen raoista näkyi kiinnostavaa tavaraa jota piti tutkia avaamalla kansi. Sitten tuli taloon uusi radio, jossa oli lyhytaaltoalueet. Sieltä tuli kiinnostavia ääniä puheen ja musiikin lisäksi. Niistä piti ottaa selvää. Koulukaverini kanssa haimme kirjastosta kirjoja, kuten Nuoren kokeilijan ja keksijän kirja yms. Kirjoitimme PTL.ään ja kysyimme lupaa tehdä lähetinkokeiluja. Sieltä vastattiin ja kerrottiin radioamatööri-toiminnasta. Jostain saimme tiedon alkavasta kurssista ja sinne mentiin syksyllä 1961. Viestissä palveltuani varusmiehenä, hain töihin Merivoimiin, jossa meni 25v. 57vuotta olen jaksanut harrastaa harrastetta joka oli pitkään ammatti sekä harraste. T. OG73WR

Jari Mertala

Aluksi -80 luvulla kadehtien seurasin ikätovereiden touhua. Kenellä oli Mocom 27 ja kenellä 45. Ei ollut Jarilla varaa moiseen. Myöhemmin ajoin turvekonetta jossa oli yksi hienoimmista la-puhelimista .. merkki ei tule nyt mieleen. Yhdeksänkymmentä luvulla lähdin mukaan tiepalvelu toimintaan ja Oulun asiamies oli armoton laa-ukko. Siitä se lopullinen kipuna lähti. Samaan aikaan törmäsin kirpparilla Nordlad 01-610 + puolen aallon alumiini antennin kohtuu hinnalla. Siitä se alkoi. Koneita on tullut ja mennyt, Nordland pysyy. Tämä suvena sain aikaiseksi tenttiä T1:n, K-moduli tuli tentittyä kurssin päätteeksi joku vuosi sitten. 2014 perustettiin Meri-Lapin Radiokerho ja sen vetäminen on minulle sitä mieluisinta harrastamista.

Niin paljon vaivasi etten enää muistanut edes merkkiä, saatika mallia sille koneelle joka oli siinä turvetraktoriin. Selvisi se lopulta se oli Zodiac m-5126, oli se hieno! Toinen suuren vaikutuksen aikoinaan tehnyt kone oli President George. Samoin President Grant joita molempia on minullakin ollut. Etenkin Grant oli kuuntelussa kuin jostain muusta maailmasta kun sen eka kertaa sai tuille.

Jouko T. Torvikoski

Elettiin kesää 1996. Kaveri houkutteli kokeilemaan LA-puhelimeen juttelua hänen kannettavalla länkyllään. Heti puraisi LA-kärpänen mua. Muutama viikko tuosta, niin ostin itselleni tuon saman kannettavan länkyn :) . Pari kuukautta juttelin kannettavalla ja nälkä kasvoi syödessä. Ei muuta ku hankkia tukiasema-antenni, kaapelia, muuntaja ja autokone lokakuussa. Tuolla tiellä ollaan edelleen :) . Radioamatöörilupa tuli tentittyä kesäkuussa 2013.

Kari Kärkkäinen

Suomen puolustusvoimat antoi kipinän. Olin sissiradistina siellä.

Timo, OH7MFO;

Naapurissa oli radioamatööri...

Ari, OH2HEJ

Ensin piti opiskella radioammattilaiseksi, sitten tuli jossain vaiheessa mieleen mennä radioamatöörikokeeseen. Pienestä asti kuunnellut radioita ja harrastanu elektroniikkaa ja kaiken lisäksi isä sattui olemaan radiosähköttäjä. Siis ankee lapsuus, leluina mm vanhoja sähkötysavaimia. Ari Mervi Harmi, ettei niistä taida olla yhtään jäljellä.

Teijo, OH2KML

Kyllähän se oli joku vanha kirjajonka kaverilta sain lainaan ... Mystistä äänimailmaa ja mahdollisuus matkustaa Komerosta melkein minnepäin maailmaa tahansa . Päivääkään en vaihtaisi pois :-)

Jan Suurholma

Casey Kasam oli syntipukki, oli pakko kuunnella top 40 lista ulkomailta kun yle ei sitä lähettänyt 70-80 lukua....siitä se lähti!

Rauno, OH6AYW;

Seurakunnan radiokerhossa 1960-luvun alkuvuosina.

Matti, OH1FU;

Riihimäen kolmoset / partiolippukunta Salpausselän samoilijat/ Matti Päiviö.

Jerri, OH6KP;

Jerri Jaatinen 2010 alotin la harrastuksen mitä harrastan edelleen. k modulin suoritin itse opiskeluna 2012 luvat sain 2013 toukokuussa

Bror Heinola

Joskus 80-luvulla oli la-puhelin ja kavereina on paljon radioamatöörejä. Varsinainen piste asiaan tuli kun jo ylläkirjoittanut Mikko Niska mainosti ilmoittautuneensa kurssille ja siitä se sitten hiljalleen on lähtenyt. Kiinakäsikapulan kaveriksi tuli eilen ostettua vanhan liiton hf-rigi, enää antenni puuttuu □ □

Jari, OH3KRH

80-luvulla LA:n kautta .. kaveriporukalla autost autoon ... puluntappajia autoissa .. vapepapn viestikurssia ... mutta RA luvat vasta 93 ... mutta näillä mennään yhä ..

Liisa, OH6LC;

LA-radiosta meilläkin alkoi. Isäntä meni ensin ra-kurssille ja kun hän kuunteli kotona cw-nauhoja, niin kiinnostus heräsi. Kurssin pitäjä oli kertonut, että naisia kin on radioamatööreinä, niinpä uskaltauduin mukaan ja läpäisin kokeen ensi yrittämällä vuonna 1979.

Arto, OH2KW;

Opiskellessa taiekussa törmäsin eikä kertaa amatööriin (Matti, OH2BIO), mutta vasta INTin jälkeen mukaan, kun. CW siellä opittu...

Holle Hampuusi

70 luvun lopulla kun olin sukulaismiehen kuorma-auton kyydissä, ihmettelin kovasti mihin se puhuu ja siitä ei mennyt kuin 5-6 vuotta niin sain oman kannettavan laa-koneen, RA-tutkinnosta pääsin läpi -97 ja loppua ei näy!

Jarno, OH6KW/OH6HOP

Radiot on kiinnostaneet jo nuorena. Amatöörikurssillakin olin hetken, mutta se jäi mopoiaässä kesken. Olin Oulussa 96 armeijassa, jossa opin sähkötyksen. Ehdin juuri 40mrk/min tason oppia, kunnes lähdin Riihimäelle aukkiin. Aukissa sain koulutuksen radioiden korjaamiseen. Armeijan jälkeen kävin siviiliin päästyäni suorittamassa tutkinnon. Kooliksi sain oh6hop. Se vaihtui myöhemmin oh6kw:ksi, joka on mukavampi sähkötellä.

Jussi, OH1LEG;

Veneessä 1980 alussa LA-puhelin oli ja sitten talveksi tupaan. Tukikeppiä katolle ja siitä se lähti. Kavereilla autossa laitteet yms. 1990 tuli yksjalkaisen kooli 1LEG. CW koe 1994. Meni 16v noviisina kunnes 2012 3B9 retkelle valmistautuessa kävin T2 tentissä saadakseni CEPT luvan.

Pekka, OH6MIL/OH6ETX

CW kiinnosti kun veljeni silent key sillä modella työskenteli eläessään (OH2BFA / OH4FA)

Tom, OH6VDA

I was on 27 mhz walkie talkie when I was like 12-13 yo, and it was fantastic when we had connection from Lofoten islands to Svalbard (Huippuvuoret) with 5 watts. In 1982 I moved to Svalbard myself and finally got a real ham licence, and that was even more fun! Still is. It's simply fun! OH6VDA / JW6VDA

Petteri, OH6PV/OH6GZT

Tästähän kehkeytyi ihan mukava keskustelu, AP:n tarina on aika lähellä muiden omia myös.. Jostain arkistoista löytyy kuva missä paapan sylissä kuuntelen "puskaradioa" n. 1-2vuotiaana, ihan silloin vielä ei tosin kipinä iskenyt.. Olin n. 10 kesäinen kun löysin fajjan kaapista, yllätys yllätys, Konna ja Koukku-elokuvan. Siitähän se innostus la-puhelimeen sitten lähti ja vielä kun toisessa kaapissa sattui olemaan 40kanavainen am/fm lälläri ja autopiiska joutilaana kun oli ajokkia rekkahommissa vaihtanut ja uudessa olikin jo..

Tuosta sitten aloitellen, ensin autopiiska ränninreunaan ja aika pian paappavainaa jo kävi hakemassa puolikkaan CB-tikun paikallisesta OK-elektroniikasta, selenankin kaiveli jostain millä pääsi DX-kuuntelua harrastamaan.

No, tuo tapahtui ~95-96 vuosina, jonkunverran kävin paikallisella ra-kerholla secondoperaattorina kusoja pitelemässä mutta tenttiminen jäi, oli hiukan vaativahkon oloista ja CW-opetteluun ei riittänyt keskittymiskykyä.

CB:llä tuli sitten oltua äänessä enemmän ja vähemmän, selenalla ja tuolla alussa mainitulla puskaradiolla muuta kuunneltiin sitten. Jossaikohdassa vimpelistä haettiin hamradiolta skannerikin repertuaariin mukaan. Mopo- ja teini-iän juoksut aiheutti lähes täyden qrt-kauden mutta myöhemmin palasin harrasteen pariin. 2005 tentin hamiluvat, silloin oli hetken jo emäntäkin ollut mukana remmissä, 2006 käytiin tenttimässä T2 ja emäntä samalla K-modulin.. Pientä innostuskipinää piti vielä saada niin XYL sai lopuksi T1:senkin vähän myöhemmin läpi..

Tällähetkellä kovasti näyttää että tuo harmooninenkin jossainmäärin on innostunut.. Ensimmäiset second-op kusot piteli 2016 SRALin leirillä 2m:llä, sittemmin muutamat kusot moipiilista äidille kotiin RA-puolella. CB:llä myös aktiviteettia.. No tulipa pitkä stoori, kyllä se meidänkin perheessä on jonkunsoritin elämäntavaksi muuttunut, todella harvoin on reissua minne ei minkäänlaista radioa mukaan lähtisi.

Paappavainaa oli innokas auttamaan radiohommissa, siihen suuremmin koskaan syytä saanut tietää silloin.. Useampi vuosi sairauden poisviemän jälkeen kaivelin vanhoja laatikoita joista yllätykseksi löytyikin QSL-kortteja DX-kuuntelukuitauksista paljon "aikaa ennen minua" :) Harmi ettei aiheesta koskaan puhuttu, tai ehkä puhuttiinkin mutta ei vain muista kun on ollut nuoruuden touhovimma päällä.

Aaro, OH9RJ;

50-luvun puolivälissä kuuntelin BC-radiota ja kuulin 40-metrin alueella suomalaista puhetta(AM-tietysti) ja ymmärsin,että he ovat radioamttöörejä.Kun menin -58 sotavakeen ,viestiin Ouluun 1.ERVK:n radiolinjalle,opin sähkötyksen ja suoritin keväällä -59 sotilasradio 1-luokan. Syksyllä 1960 Tornion kansalaisopistoon perustettiin OT Einon OH9OA:n (Kemistä) johdolla radioamatöörikurssi ja -61 huhtikuussa suoritin kokelasluokan tutkinnon.Torniossa oli tuolloin yksi aktiivi amatööri OT Matti(OH9RD) Siitä lähtien on kusoja pidetty ja kaikki maat workittu de OH9RJ.

Joni, OH8EFI

13 vuotiaana 2010 sain skannerin isältä joululahjaksi. Siitä eteni LA harrasteeseen nopeaa ja sain vihiä PMR kusolla että ois hamitentti tulossa. Joulukuussa 2012 tentin ittelle pahvit

Seppo, OH1VR;

Joka Poika -lehti kertoi talvella 1957/1958 kuuntelija-amatööreistä Kankaanpäässä. Kesällä 1958 sainkin oman SWL-tunnuksen OH1-668. Radioamatööreistä luin ensi kerran jo hieman aikaisemmin Jäämaan Nuorten kokeilijain ja keksijäin kirjasta. Sitten alkoi kuuntelun ohessa sähkötyksen opettelu (Osmo Wiion apusanatekniikka), jossa lentomajakoilla oli oma roolinsa. Oppikirjanani oli Wiio-Somerikon Uusi radiokirja. Kokelasluokka tuli helpottamaan harrasteeseen mukaan pääsyä 1959 ja ensi yritykseni kokelastentissä oli keväällä 1960 - virheetön cw mutta se tekniikka.. Toinen yritys tuotti tulosta muutama kuukausi myöhemmin ja OH1VR -lupani kirjoitettiin 17.11.1960. Opiskelin radioamatööriasioita Ikaalisten Sisätössä yhdessä lapsuudenystäväni Matin (OH1-667, ex OH1VC ja nykyisin OH2ZT) kanssa. Tekniikan miehenä Matti sai ensi yrittämällä kokelasluvan ja tunnuksen OH1VC - no, minä pidin jo toisen tunnuksen OH1VC alle kirjatusta yhteyksistä □ □ □ □

Jari, OH2BU;

Aivan hienoja ja ainutlaatuisia kertomuksia kaikki.

----- Asuimme 1960-luvun lopussa Vaasan eteläpuolella Kronvikissä. Löysin ullakolta isäni 1950-luvulla tilaamia Harrastelija-lehtiä. (Tekniikan Maailman edeltäjä). Siellä oli Osmo A. Wiion, OH2TK; juttu radioamatööreistä. Kysyin isältäni mitä ne ovat - hän oli rakennellut 1950-luvulla radioita veljensä eli setäni (nykyään OH1EOB) kanssa. Isä vei minut vanhalle matkaradiolle Telefunken Pajazzo, josta jokunen hami löytyi vielä AM-modella.

----- Samalla radiolla kuunneltiin Vaasan rannikkoradioaseman liikennettä, aluksi hirmu mielenkiintoista, sitten jo tylsää.

---- Tämän jälkeen muistan tapauksen jostakin 1960-luvulta. Isäni veljillä oli puoli-iso rekkafirma ja autoissa tietenkin LA-puhelimet. Ja minulla ei ollut vielä ollut äänenmurrosta. Olin yksin kuljetusfirman konttorissa ja LA-tukiasema oli päällä. Painoin tangenttia ja sanoin jotakin jollekin LA-kanavalle. Joku italialainen kysyi, että kuka tyttö siellä on? Vastasin: "I'm a girl from Moscow". Siitä seurasi elämäni ensimmäinen pile-up, kun miljoona italialaista halusi saada kusun. Mutta minä pötkin pakoon.

---- Samalla luokalla Vaasan Lyseossa oli Matin, OH6NH: poika. Hän kertoi kurssin alkavan Vaasan Kuutosten, OH6AA; kerholla Nuorisotalolla. Ja siitä se sitten alkoikin. Kurssia käytiin kaksi kertaa viikossa koko talvi. Ja OH6LF tullos keväällä ja eka kuso samalla luokalla olleen Askon, OH6LG; kanssa..

Veikko, OH2RL;

Vanhempi veljeni Reska, OH1TN meni inttiin ja pääsi radiokoulutukseen. Siellä ollessa hankki OH-tunnuksen ja minä aloin opettelemaan myös CW:tä. Hänen ollessa vielä intissä, niin pidin CW:qsoja hänen laitteillaan ja tunnuksella. Hänen kotiuduttuaan menin itse inttiin ja sille tien jäin. Siitä sitten tuli ammatti.Koulutin radisteja ja välillä merivoimien aluksilla radistina! (OH2RL/OH3VX)

Ilkka, OH3NJC

16-vuotiaana saamani Wiio et al. "Elektroniikkaa sinulle". Sitten piti hankkia "Radioamatöörin käsikirja I". Vuonna 1979, 17-vuotiaana, ensin tekniseen luokkaan.

Janne, OH2GXN

Setä työskenteli muinaisella Turun TV-tehtaalla ja harrastus tarttui, mutta toisaalle opiskelemaan siirryttyäni elektroniikkaharrastekerho olikin vaihtoehtoiselta nimeltään OH2TI.

Keijo, OH2ETM

Radiosuunnistuksen kautta, isän jalan jäljissä.

Jyrki, OH6FSD

Isäpuoli oli tv asentaja ja sain joululahjaksi elektroniikkasarjoja joista rakentelin yksinkertaisia kidekoneita jne hörpäkkeitä. moniaaltoradiosta kuuntelin ra toistinta. Ja kun isäpuolella oli la tuki ja autoasema, niin tuli huudeltua niillä ja josku 1983 ostin ekan la puhelimen se oli kidekäsikapula. Virittelin sen powerinperään ja autonantenniin. Sillä pääsin jyväskylältä tikkakoskelle. Sit mummolaan jossa asuin rakentelin kunnontukiaseman. Armeijaan 87 ja siitä omilleni. La oli enää mobiilissa johonkin 91 asti. Isäpuoli kuoli 2009, ja sain hänen radiojäämistönsä. Superstar 3600 ja 50w linukka jne kaikenlaista tavaraa liittyen harrasteeseen. Sit 2010 suoritin tammikuulla tutkinnon käytyäni oh6ad:llä hamikurssin. Nykyään on sekä että hami ja la. Mökillä laukaun lievestuoreella kesäaikaan tukiasema ja hf antennit. Talviaikaan vaan satunnaisesti mobile. Kotona vain 2m/70centin käsikapula.

Tuomo, OH8KXK;

80-luvun alussa se kipinä radioihin alkoi, ammattikoulun elektroniikka-asentaja linjalla törmäsin LA-puhelimeen. Siitä zodiac 5023 la-puhelimesta se lähti ja vei mennessään sekä toi ammatin ja hienon harrastuksen.

Olli, OH4TU

1. Veljeni 1966 tuoma germaniumdiodi - 2. kaverilta (nykyisin OH4TY) saatu saksalaisten C. Lorenz kuulokkeiden puolisko - 3. Tekniikan maailman kustantama Radion rakentajan kirja, jonka opeilla antennin ja maajohdon välille diodi ja kuuloke. Ja vot, sieltähän kuului montakin asemaa pitkällä ja keskipitkillä aaltoalueilla. Putkiradioitten kuuntelua sekä purkua (joo, kyllä harmittaa). Hakeutuminen Tikkakoskelle, Ilmavoimien viestikouluun sähköttäjälinjalle 1973. Rauman Merenkulkuopiston sähköttäjäkoulutukseen 1974. Yleisluokan tentti Käpylässä ja asemalupa OH4TU 1975. Laivakipinä vuoteen 1995, parissa laivassa mukana oma /MM -asema. Eli tuosta pikku diodista sai alkunsa niin työ, harrastus kuin 75 vrk viestiupseerina Ilmavoimien kertausharjoituksissakin.

Henri, OH2EPW

Faija harrasti aikanaan LA-puhelimia jotka toki kovasti pientä poikaa kiinnostivat. DX-kuunteluun tuli törmättyä kirjaston kirjojen kautta, jolloin oman radion antenna yritettiin parantaa jos jonkinlaisilla henkarista taivutelluilla virityksillä. Myös radioamatööriharrastukseen törmäsin kirjaston kirjojen kautta, mutta taloudellinen tilanne ja silloinen QTH eivät tarjonneet mahdollisuutta nuoren pojan lähteä kyseistä harrastetta jahtaamaan. Tietokoneet ja koodaaminen veivätkin sitten mennessään ja tyydyttivät tekniikan kanssa pelaamisen tarpeet useaksi vuodeksi.

Nelisen vuotta sitten havahtui siihen että nykyään pientalossa ja aikuisenahan saa vapaasti valita harrastuksensa. Opiskelin omatoimisesti pari viikkoa tutkintoa varten ja suoritin perusluokan tutkinnon syyskuussa 2014. Pari kuukautta myöhemmin tuli luokka vielä päivitettyä yleisluokkaan.

Matti, OH3NSC

Broidin (OH3SS) vika. □ □

Eka kidekone duunattu pakasterasiaan 10 vuotiaana 70-luvulla, ja siitä LA touhuihin kultaisella 80 luvulla.

Kokelasluokan paprut -86 ja sitten olikin lyhyehkö (30v) QRT kausi □ □

Nyt taas palattu harrastuksen pariin □ □

Risto, OH8OK

Faijan (OH8OJ) jalanjälkiä seuraten. Kotona olleet radiolaitteet alkoivat kiinnostamaan ja veivät mukanaan. Kun lapset olivat pieniä, jäi harrastus taustalle mutta nyt taas nostaa päätään ja odottelen parhaillaan että posti tuo kohta lisää kalustoa niin pääsee opiskelemaan digipuolen workintaa □ □

Harri, OH4YA

Vanhemman veljen (OH4MD) houkutuksesta -70 luvun lopulla aloitin LA-puhelimella. Pidin luvattomia yhteyksiä Eurooppaan ssb:llä. Sitten yhdessä kävimme kokelasluokan tentissä Helsingissä maaliskuussa 1980. Ritva Korjus antoi pumpulla cw-kokeen, olin tosi hermona, luulin että pieleen meni. Vastaanotossa yksi virhe. Oli todella virallinen tilaisuus, syksyllä Kuopiossa yleisluokan tentti oli huomattavasti rennompaa paikka.

Kokelasluokan aikana mentorina toimi aktiivisesti Enska (OH2FX), häntä saan kiittää paljosta. Enskan kanssa olimme aktiivisesti kirjeenvaihdossa, hän kopioi suuren määrän teknisiä artikkeleita ja postitti minulle. Ne ovat vieläkin tallessa.

Petri, OG5N/OH1CQ

Lainasin kirjastosta 9-vuotiaana kirjan, jossa oli kidekoneen rakennusohjeet. Ostin paikallisesta radioliikkeestä OA91-diodin jolla sain yllätyksekseni radion kuulumaan!

Vanhasta putkiradiosta löytyi SW-alue joka nosti kiinnostusta. Paria vuotta myöhemmin kyselin Turun Sanomien "Kysyvä ei tieltä eksy"-palstalta elektroniikkarakentelukerhoa, jolloin ohjasivat radioamatöörikurssille. En tiennyt edes mikä radioamatööri on, mutta kuulosti jännältä.

Mika, OH7MBZ

Mika Räsänen kun tutustuin uuteen luokkakaveriini ja pääsin ensimmäistä kertaa käymään heillä kylässä. Ihmetys oli suuri kun näin heidän pihassa töröttävän maston. Siinä oli valtava määrä tv-antennin näköisiä antenneja sojottamassa kohti taivasta. Pääsin myös katsomaan Topin radiohuonetta, jonka perällä oli pitkä kulmapöytä ja pöydällä hieno rivi erilaisia radioita. Siinä riitti pikkupojalla ihmettelyä ja vielä enemmän olin "myyty" kun Topi esitteli EME-kaikuja. Sen valtavan VHF-antennipatterin käyttötarkoituksin selvisi.

Syksyllä 84 oli kansalaisopistolla radioamatöörikurssi, jolle osallistuimme luokkakaverini kanssa. Kurssia veti toinen paikallinen hamssi Urpo Heinonen, OH7NCX (OH2XC?).

Perusluokan luvan sain vasta 1985 pieksämäeltä, CW oli vähän hankalampi juttu... □ □

Jyrki, OH6CS

Löysin Philips Ilona matkaradiosta keskipitkääaltoalueen syksyllä 1978 ja ihmettelin kun asemia alkoi aina pimeään tultua alkoi kuulumaan ympäri Eurooppaa. Ei mennyt kauaakaan, kun kirjaston radiotekniikkahyllystä bongasin DX-kuuntelun maailma ja WRTH-kirjat, jotka luin parissa illassa kannesta kanteen. Melko pian kuuntelulaitteisto täydentyi Toshiba RP-1600 vastaanottimella, jossa oli lyhytaaltoaluekin, mutta ei vielä SSB-modea.

Seuraavana vuonna hankittu Kenwood R-300 liikennevastaanotin avarsi vielä lyhytaaltojen mielenkiintoista maailmaa. Yleisradioasemien lisäksi kuuntelin myös SSB:tä ja ihmettelin CW-liikennettä. Myöhemmin kokelasasemallanikin käytin samaista Kenwoodia vastaanottimena.

Käytyäni OH6AC kerhoasemalla katsomassa kun sieltä pidettiin QSO:ja USA:han ja Japaniin, innostuin radioamatööritoiminnasta. Helsingin reissulla Linnanmäelle poikettiin Akateemiseen Kirjakauppaan ja sieltä löytyi kesän ykkösteos, Radioamatöörin käsikirja. Seuraavana syksynä menin ra-kurssille. Kokelasluokan suoritin talvella 1980 ja yleisluokan pätevyystodistuksen sain samalla viikolla kun täytin 15 helmikuussa 1981.

No, tuolloin oli sekä mopo- että rigikuumetta.

Isäni sanoi, että jompikumpi hankitaan, saat valita ja niin tilattiin Kenwood TS-520SE, joka olikin luxusta kotitekoisen kideohjatun ja manuaalisella TX-kytkimellä varustetun kokelaslähettimen jälkeen.

Radio Luxembourgin QSL-kortti 40 vuoden takaa uudelta taajuudelta 1440 kHz juuri tehdyn suuren keskiaaltouudistuksen jälkeen, jolloin Pohjois- ja Etelä-Amerikkaa lukuunottamatta LW/MW-radioasemat siirtyivät 9 kHz kanavajakoon ja Luxinkin taajuus siirtyi taajuudelta 1439 1 kHz ylöspäin.

Pertti, OH3PL/OH2HTN

Kaatopaikalla tuli käytyä kun olin siinä 10v hujakoilla 1972. Sieltä kuljetin pyöräntarakalla radioita sun muuta elektroniikkaa kotiin. Putkitekniikka oli kivaa, kun vehkeen kuin vehkeen sai lopulta toimimaan kun sai ehjät putket. Samalla alkoi kuunteluharrastus, kun aalloilta löytyi kaikenlaista mielenkiintoista. En ole koskaan ollut innostunut mistään pisteiden keräilystä tai kilpailuista, omaksi ilokseni olen vain harrastellut ja on se jatkunut näihin päiviin asti vähän samanlaisena.

Markku, OH6ZR

Isä rakenteli koko ikänsä putkiradiota niin että piti sitä yrittää tehdä parempi kuin isän. Eka putkiravastaanotin yhdellä putkella kymmen vuotiaana.

Kari, OH7HJX/

Kaikki alkoi siitä, kun suomalaisilta radiokanavilta tuli hemmetin huonoa musiikkia 70-luvun alussa verrattuna kaseteilta soivaan Hurriganesiin ja Rollareihin, joten innostuin pyörittelemään radion nuppeja hieman muuta perhettä enemmän. Johan maailma alkoi lukutaidottomalle pikkunassikallekin avautumaan, varsinkin sen jälkeen kun parikymmentä vuotta vanhempi serkkuni Tuomo, OH7TB, teki rautalangasta looppiantennin seinälle. Myöhemmässä vaiheessa antennin virkaa teki elukoiden laidunnuskauden ulkopuolella myös lehmikahan ylimmäinen sähköpaimenlanka. Tangenttia painoin ensimmäisen kerran toisten serkkujan taksissa, joissa oli länkyt käytössä. Myöhemmin sitten oli hankittava oma

länkky, kuten monella kaverillakin oli. Sitten tuli lisää länkkyjä, käytiin mäkikusoilemassa tyyliin akku mopetin tarakalla, länkky, kupolitelta ja autopiiska jonka maatasoina toimi kupoliteltan putket...

Puolustusvoimien palveluksessa ollessani en taas oikein tykännyt kämmäävistä viestimiehestä, joten sanoin kuskattavalle esimiehelle että opetappa minut soittamaan venttiseiskalla niin hommat saattaa sujua ketterämmin? Niin tapahtui ja Uazini kattokourussa oli melkoisen usein antenni ja radio sisällä. Helpottihan se pienen varuskunnan miehistötilannetta, kun voitiin supistaa tehtäviltä 33% porukkaa muihin hommiin. Tuon jälkeen menttiin taas länkkykanavilla, länkkyihin tosin tuli lisää kanavia ja modeja houkuttelemaan Ahola kyläilemään parin vuoden välein, pysyipähän radiot tuoreina.

Viimeisin vierailu hänellä oli kesällä 1996, jolloin hän kyseli olisiko jo viimein aika suorittaa hamipahvit kun hän ei jaksa enää tehdä maakuntamatkoja entiseen tahtiin? Lupasin harkita asiaa seuraavin ehdoin; sähkötys- ja lokinpitopakko loppuu. Pian tuon jälkeen radiolait muuttuivat ja kaverit houkuttelivat mukaan tutkintoon, sillä muuten porukkaa olisi liian vähän eikä tutkintoa Kuopiossa järjestettäisi.

Solidaarisena menin mukaan tutkintoon tammikuussa 1998 ja helmikuussa posti kantoi rahaa vastaan pätevyystodistuksen ja asemaluvan, vaikka alunperin en edes meinannut niitä tilata, mutta tutkinnon vastaanottaja sai puhuttua ympäri.

Kalevi, OH3NAO

Olin neljännellä luokalla Vuorikadun kansakoulussa Lahdessa ihan pitkäaaltoaseman alapuolella. Luokallani oli Ritva, radioaseman päällikön Arvi Hauvosen tytär. Hän huomasi kiinnostukseni radioihin ja vei minut isänsä luo heille kotiin, joka sijaitsi puutalossa ihan aseman vieressä. Arvi otti minut vastaan ja esitteli minulle radioamatööriasemansa. Hän piti lyhyen kotimaan qson ja sanoi mikkiin, että tässä vieressä on nuori mies, josta tulee varmasti vielä radioamatööri. Sen jälkeen Arvi vei minut tutustumaan pitkäaaltoasemaan, joka on nykyään radio- ja tv-museona nimellä Mastola. Arvi Hauvosen kunniaksi kerhomme OH3AC pitää yllä museolla OH3R -asemaa joka sunnuntai klo 12-15.